
Advent

Wachten op de komst van het licht

Coby Terstappen - 22 november 2020

De wederkomst van het licht. Een foto van de opkomende zon in de adventsperiode, de donkere dagen voor kerst. Onze kat Jazz op ons terras, oog in oog met het licht. Wat een mooie verwijzing naar wat we zijn: licht. Onze verrijzenis uit de duisternis in het licht. Het licht dat (er) altijd AL was, is en zal zijn. Niet buiten, maar in ons. Licht ontmoet licht.

Advent

De adventsperiode is een christelijke viering, voorafgaand aan kerst. Het wachten op de komst van Christus, de geboorte van het licht in ons. Dat licht in ons is (er) AL, vaak nog versluierd. We mogen met ons zelf 'in het reine' komen, uit het donker verrijzen, en ons weer voelen zoals we ooit geschapen zijn: rein, liefde, licht; weer resoneren met trilling die overeenkomt met licht, vrede. Misschien heb je niets met advent of kerst. Mogelijk ben je van andere afkomst en wil je daaraan trouw zijn. Er is één gezamenlijke afkomst die we niet kunnen verloochenen. Het is onze afkomst van bron, AL-licht! Herinner je die afkomst weer waar we één zijn, eenheidsbewust zijn?

Oog in oog met wie we zijn: licht ontmoet licht

Wat als wij het eeuwige zijn zonder vorm, waarin vergankelijke vormen (gedachten, lichamen) verschijnen. Wat als alles wat we buiten ons zien, juist niet is wat we zijn. Wat als we alles zijn, behalve dat. We focussen op vorm, zo zijn we gevormd. En zo landen we in egoland, land van dingen, land van pech of geluk, verlies en lijden. Vormen kunnen ons afleiden, maar ook leiden (verwijzen) naar wat we zijn. Herken hun symboliek. Het afwijzen of goedkeuren van aparte vormen buiten ons, laat ons zien dat we er geen verantwoordelijkheid voor nemen. Wat we zien zijn onze eigen gedachten (anderen) die buiten ons vorm hebben gekregen om ons daarvan bewust te maken. Het is liefde, licht, vrede dat ons terugkaatst wat we niet zijn en vraagt: 'wil je mijn gelijke zijn?'. Wij hebben de kracht om van gedachten te veranderen. Het licht is AL in jou. Willen we weer resoneren met wie we zijn? Zullen we op 'anderen' gelegde zwaarte(kracht), onze eigen angst, ver-anderen? Verschuiven van 'oog om oog' naar 'oog in oog' met onszelf? We zien splinters in het oog van anderen wel, maar de balk in onze eigen ogen niet. Elk-ander krachtig, heel zien en weten dat wij heel-AL zijn. We willen allemaal maar één ding. Vrede! En laat dat nu juist zijn wat we altijd zelf waren. Wrijf de slaap uit je ogen, want licht ontmoet licht, AL-tijd! Wij, allen van AL, zijn 'the one' waarop we wachten.

Lief licht in deze donkere dagen, ik wens je met één-ieder een vredig lichtfeest!